

Предварително са необходими няколко пояснения общо за религията при циганите. Още най-старите изследвания на циганите констатирали: "Въпреки че циганите са равнодушни към въпросите на вярата, те никога не са били безбожници. Религията на страната, в която живеят, смятат за своя. Сменяйки родината си, те сменят и религията си"; "В християнските земи те са християни, в мюсюлманските те са мохамедани, а между протестантите са протестанти"; "Менят религията си така лесно, както къщите си" Тези особености се обясняват със спецификата на религиозния им мироглед: за тях има бог (Девла) и дявол (Бенг) като най-обща символи на доброто и злото на земята и липсва вярата в рай и ада. В този смисъл за тях не са важни конкретните форми на догми и поведение, различни при различните вероизповедания.

За циганите от основно значение е социалната функция на тяхното вероизповедание, тъй като то е един от признаците, отделящи една група хора от друга. Циганите се стремят чрез изповядване на преобладаващото вероучение на страната, в която живеят, да се изравнят с околното население. В страните, населените на които изповядва няколко религии, избират тази, която в момента им изглежда най-авторитетна. При смяна на обитаваната територия често явление е на новото място циганските групи да се представят за носители на вероизповеданието на страната, която са напуснали, смятайки, че това повишава и обществения им престиж. В редица случаи приемането на определена религия от циганската група се влияе и от материален интерес.

Не бива да се забравя и пасивното приобщаване на циганските групи към някоя религия чрез пряк натиск - със сила или опосредствано - чрез намаляване възможностите за безконфликтно съществуване при отказ да сменят религията си. От психологическа гледна точка, включването на циганите в някоя религиозна община често се тълкува от тях като повишаване на обществения им статут, като начин за приобщаване към нова среда или за промяна на етническата им принадлежност.

Нерядко обаче се срещат и обратните случаи - много от циганските групи, при преселвания и особено при преминаването им към уседнал или полуседнал живот, запазват чрез механизмите на груповата традиция веднъж приетата религия, въпреки че престижът ѝ в очите на околното население може да е нищожен или да е спаднал.

Подобни стереотипи на мислене и поведение ги съпровождат